

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Tiesāšanās Procedūras](#) > [Digitalizācijas Regula – Dalībvalstu Paziņojumi](#) > [Sweden](#)

Digitalizācijas regula – dalībvalstu paziņojumi

Saturu nodrošina

Zviedrija

Zviedrija

Šajā lapā ir informācija par paziņojumiem, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Regulu (ES) 2023/2844.

Informācija saskaņā ar 17. panta 1. punktu

a) Valsts IT portāli saziņai ar tiesām vai citām iestādēm

Zviedrijā nav valsts IT portāla, kas būtu līdzvērtīgs portālam, kurš ieviests ar Digitalizācijas regulu. Zviedrijas iestādēm ir savas digitālās platformas, kurās tās sniedz pakalpojumus un informāciju. Piemēram, Zviedrijas Valsts tiesu administrācijas (*Domstolsverket*), Zviedrijas Izpildes iestādes (*Kronofogdemyndigheten*) un Zviedrijas Nodokļu aģentūras (*Skatteverket*) tīmekļvietnēs ir e-pakalpojumi, kurus privātpersonas un uzņēmumi var izmantot saziņai ar iestādēm.

Piemēram, e-pakalpojums, ko nodrošina Zviedrijas Valsts tiesu administrācija, ļauj sabiedrības locekļiem iesniegt dokumentus bez to parakstīšanas. To var izmantot arī kā saziņas veidlapu, un tā ir drošāka saziņas veidlapa nekā parastais e-pasts. Ir arī e-pakalpojums dokumentu digitālai parakstīšanai un iesniegšanai, kas ļauj sabiedrības locekļiem digitāli parakstīt un iesniegt dokumentus Zviedrijas tiesās un padomēs. E-pakalpojumam var piekļūt, izmantojot vietni [domstol.se](#), un tam nepieciešama elektroniska identifikācija. Vēl viens piemērs ir Zviedrijas Izpildes iestāde, kurai ir e-pakalpojums, kas piedāvā elektroniskus bankas maksājumus pārrobežu maksājumiem. Informācija par šāda veida maksājumiem ir pieejama Zviedrijas Izpildes iestādes tīmekļvietnē. Zviedrijas Nodokļu aģentūrai ir arī e-pakalpojums, kas piedāvā elektroniskus bankas maksājumus pārrobežu maksājumiem, piemēram, maksājumiem par Eiropas mantošanas apliecību. Informācija par šāda veida maksājumiem ir pieejama Zviedrijas Nodokļu aģentūras tīmekļvietnē. Sīkāku informāciju sk. d) punktā “Elektroniskās maksāšanas metodes”.

Visām iestādēm nav vienota e-pakalpojuma. Tā vietā katrs pakalpojums ir pieejams atsevišķās iestādes tīmekļvietnē, kas ir pieejama ikvienam neatkarīgi no tā, kurā valstī šī persona atrodas. Tomēr dažādu e-pakalpojumu izmantošanas priekšnosacījumi var atšķirties atkarībā no lietas veida un pakalpojuma mērķa. Informāciju par iespēju izmantot videokonferences pārrobežu tiesvedībā skatiet turpmāk sniegtajās atbildēs.

b) Valsts tiesību akti par videokonferencēm *civillietās un komerclietās*

Ja tiesas sēde ir jārīko tiesā saskaņā ar kādu no tiesību aktiem, uz kuriem attiecas 5. pants, papildus tieši piemērojamiem noteikumiem, kas paredzēti regulās, uz tiesvedību attiecas Procesuālā kodeksa un Tiesas jautājumu likuma (1996:242) procesuālie noteikumi.

a)

Procesuālais kodekss attiecas uz civillietu, t. i., civillietu un komercstrīdu, izskatīšanu. No Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. panta izriet, ka tiesa, ja tam ir pamats, var nolemt, ka persona, kas piedalīsies tiesas sēdē, var piedalīties, izmantojot audio vai audiovizuālu pārraidi. Izvērtējot, vai pastāv pamats dalībai, izmantojot audio vai

audiovizuālu pārraidi, tiesai cita starpā ir jāņem vērā izmaksas un neērtības, kas rastos, ja personai, kura piedalīsies tiesas sēdē, būtu jāierodas tiesas zālē. Tas, ka puse vai persona, kas piedalās tiesas sēdē, dzīvo ārpus Zviedrijas, ir tipisks iemesls, lai tiesa varētu ļaut piedalīties tiesas sēdē ar videokonferences palīdzību, ņemot vērā izmaksas un neērtības, ko radītu personīga ierašanās. Galu galā tieši tiesa lemj par šo jautājumu. Turklāt šajā normā noteikts, ka tiek uzskatīts, ka persona, kas piedalās tiesas sēdē, izmantojot audio vai audiovizuālu pārraidi, ir fiziski ieradusies tiesas zālē. Tas nozīmē, ka procesuālie noteikumi, kas piemērojami personai, kura piedalās tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, ir tādi paši kā tie, kas būtu piemērojami, ja šī persona būtu fiziski ieradusies tiesas zālē.

Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. panta noteikumi arī nozīmē, ka vispārējie valsts noteikumi par procesuālajām tiesībām un pienākumiem attiecas uz personu, kas piedalās ar videokonferences palīdzību, tostarp saistībā ar dokumentu un pavēstes izsniegšanu (cita starpā sk. Procesuālā kodeksa 9. nodaļu un Likuma par dokumentu izsniegšanu 3. pantu), tiesībām uz mutvārdu un rakstveida tulkojumu (sk. Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 6. pantu un 33. nodaļas 9. pantu), tiesībām uz kompensāciju par ierašanos uz tiesas sēdēm (Procesuālā kodeksa 36. nodaļas 24. pants un 37. nodaļas 3. pants), sodiem, naudas sodiem un to iekasēšanu, ja persona neierodas uz tiesas sēdi (cita starpā sk. Procesuālā kodeksa 9. nodaļas 7.-10. pantu un 32. nodaļu) un tiesas nolēmumu pārsūdzībām (sk. Procesuālā kodeksa 49. nodaļu).

Tiesu jautājumu likums (1996:242), kas attiecas uz noteiktu lietu izskatīšanu, kuras nav jāizskata saskaņā ar Procesuālo kodeksu, būtībā atsaucas uz Procesuālā kodeksa noteikumiem par procesuālajām tiesībām un pienākumiem, tostarp jautājumos, kas attiecas uz sodiem, naudas sodiem un to iekasēšanu (43. pants) un mutvārdu un rakstveida tulkošanu (48. pants). Likumā ir arī noteikts (21. pants), ka uz dalību ar audio vai audiovizuālās pārraides palīdzību attiecas Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. pants.

Plašāka informācija par to, kādas ir uz tiesu uzaicinātās personas tiesības un pienākumi un kā tiesas sēde notiek praksē, ir pieejama [Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē](#).

Regula (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās cita starpā ir īstenota ar aktu (2015:197), kurā ietverti papildu noteikumi ES regulai par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās. Saskaņā ar šā akta 3. pantu Tiesu jautājumu likums (1996:242) attiecas uz procesiem aizsardzības pasākumu grozīšanai saskaņā ar 11. pantu un procesiem aizsardzības pasākumu atzīšanas vai izpildes atteikšanai saskaņā ar ES regulas 13. pantu.

b)

Saskaņā ar akta 3. pantu, kurā ietverti noteikumi, kas papildina ES regulu par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās, rajona tiesa ir tiesa, kurai ir jurisdikcija tiesvedībā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās.

c)

Nav oficiālu šķēršļu tiesas sēdes sasaukšanai pēc tās iniciatīvas. Tomēr praksē tiesas sēdes bieži tiek organizētas pēc pušu pieprasījuma vai apspriežoties ar tām.

d)

Pieejamie videokonferenču rīki ir *Cisco* un *Mividas*.

Sīkāka informācija ir pieejama [Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē](#).

e)

Lūgumu rīkot videokonferenci tiesā var iesniegt jebkurā laikā pirms tiesas sēdes. Nav prasību attiecībā uz šāda veida pieprasījuma formu. Tādēļ lūgumu tiesā var iesniegt mutvārdos, rakstveidā vai elektroniski. Tiesa par pieprasījumu parasti savlaicīgi lemj pirms tiesas sēdes, bet tiesību aktos nav noteikti termiņi. Tiesas lēmumu par to, kā personai jāpiedalās sēdē, nevar apstrīdēt tiesvedības gaitā, bet tikai saistībā ar galīgo nolēmumu lietā.

f)

Audioierakstus un videoierakstus par visām tiesas sēdēm veic tā, lai tos varētu atskaņot augstākas instances

tiesās, ja lieta tiek pārsūdzēta (Procesuālā kodeksa 6. nodaļas 6. pants). Tā kā tiesas sēdes tiek ierakstītas, personām, kas tajās piedalās, parasti nav jāierodas augstākas instances tiesā, lai no jauna sniegtu liecību. Audiodatne ir publisks dokuments, ko pēc pieprasījuma var darīt pieejamu sabiedrībai, ja nav nepieciešams ievērot konfidencialitāti. Videodatne netiek darīta publiski pieejama. Pēc tam, kad lietā ir pieņemts nolēmums, videomateriāli tiek iznīcināti. Noteikumi par tiesas sēžu ierakstīšanu attiecas arī uz pārrobežu lietām.

g)

Konfidencialitāti garantē ar tehniskiem un praktiskiem pasākumiem atkarībā no lietas apstākļiem. Piemēram, advokāts var atsevišķi apspriesties ar savu klientu, izmantojot savienojumu blakusesošā telpā.

h)

Vispārīga informācija par to, kā piedalīties, izmantojot audioierakstus un videoierakstus, ir pieejama Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē (domstol.se). Par sīki izstrādātiem praktiskiem pasākumiem katrā lietā ir atbildīga kompetentā tiesa. Nav piekļuves runas pārvēršanas tekstā tehnoloģijai.

i)

Katrā konkrētajā gadījumā pusēm tiek sniegta informācija par to, kā notiks videokonference. Tiesa ir atbildīga arī par personas, kas piedalās ar videokonferences palīdzību, informēšanu par to, kā to darīt. Informācija ietver visu, kas personai jāzina, lai izveidotu savienojumu un piedalītos sēdē. Cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem ir iespēja saņemt dzirdes palīgīdzekļus.

j-m)

Procesuālie noteikumi, kas piemērojami personai, kura piedalās tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, ir tādi paši kā tie, kas būtu piemērojami, ja šī persona būtu fiziski ieradies tiesas zālē. Papildu informāciju sk.

a) punktā. Sīki izstrādātus praktiskus pasākumus katrā gadījumā nosaka, apspriežoties ar pusēm.

n)

Videokonferenču datplūsmu, videokonferenču infrastruktūru un videokonferenču sistēmas cita starpā aizsargā šifrēšana un ugunsmūri.

b) Valsts tiesību akti par videokonferencēm *krimināllietās*

Ja tiesas sēde ir jāriko tiesā saskaņā ar kādu no tiesību aktiem, uz kuriem attiecas 6. pants, papildus tieši piemērojamiem noteikumiem, kas paredzēti regulās, uz tiesvedību attiecas Procesuālā kodeksa un Tiesas jautājumu likuma (1996:242) procesuālie noteikumi.

a)

Procesuālais kodekss attiecas uz krimināllietu izskatīšanu. No Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. panta izriet, ka tiesa, ja tam ir pamats, var nolemt, ka persona, kas piedalīsies tiesas sēdē, var piedalīties, izmantojot audio vai audiovizuālu pārraidi. Izvērtējot, vai pastāv pamats dalībai, izmantojot audio vai audiovizuālu pārraidi, tiesai cita starpā ir jāņem vērā izmaksas un neērtības, kas rastos, ja personai, kura piedalīsies tiesas sēdē, būtu jāierodas tiesas zālē. Tas, ka puse vai persona, kas piedalās tiesas sēdē, dzīvo ārpus Zviedrijas, ir tipisks iemesls, lai tiesa varētu ļaut piedalīties tiesas sēdē ar videokonferences palīdzību, ņemot vērā izmaksas un neērtības, ko radītu personīga ierašanās. Galu galā tieši tiesa lemj par šo jautājumu. Turklāt šajā normā noteikts, ka tiek uzskatīts, ka persona, kas piedalās tiesas sēdē, izmantojot audio vai audiovizuālu pārraidi, ir fiziski ieradies tiesas zālē. Tas nozīmē, ka procesuālie noteikumi, kas piemērojami personai, kura piedalās tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, ir tādi paši kā tie, kas būtu piemērojami, ja šī persona būtu fiziski ieradies tiesas zālē.

Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. panta noteikumi arī nozīmē, ka vispārējie valsts noteikumi par procesuālajām tiesībām un pienākumiem attiecas uz personu, kas piedalās ar videokonferences palīdzību, tostarp saistībā ar dokumentu un pavēstes izsniegšanu (cita starpā sk. Procesuālā kodeksa 9. nodaļu un Likuma par dokumentu izsniegšanu 3. pantu), tiesībām uz mutvārdu un rakstveida tulkojumu (sk. Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 6. pantu un 33. nodaļas 9. pantu), tiesībām uz kompensāciju par ierašanos uz tiesas sēdēm (Procesuālā kodeksa 36. nodaļas 24. pants un 37. nodaļas 3. pants), sodiem, naudas sodiem un to iekasēšanu, ja persona neierodas

uz tiesas sēdi (cita starpā sk. Procesuālā kodeksa 9. nodaļas 7.–10. pantu un 32. nodaļu) un tiesas nolēmumu pārsūdzībām (sk. Procesuālā kodeksa 49. nodaļu).

Tiesu jautājumu likums (1996:242), kas attiecas uz noteiktu lietu izskatīšanu, kuras nav jāizskata saskaņā ar Procesuālo kodeksu, būtībā atsaucas uz Procesuālā kodeksa noteikumiem par procesuālajām tiesībām un pienākumiem, tostarp jautājumos, kas attiecas uz sodiem, naudas sodiem un to iekasēšanu (43. pants) un mutvārdu un rakstveida tulkošanu (48. pants). Likumā ir arī noteikts (21. pants), ka uz dalību ar audio vai audiovizuālās pārraides palīdzību attiecas Procesuālā kodeksa 5. nodaļas 10. pants.

Plašāka informācija par uz tiesu uzaicinātās personas tiesībām un pienākumiem un par to, kā tiesas sēde notiek praksē, ir pieejama [Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē](#).

- Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm cita starpā ir īstenots ar aktu (2003:1156) par nodošanu no Zviedrijas saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi. Uz tiesas sēdēm saskaņā ar Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi 18. un 19. pantu attiecas tie paši procesuālie noteikumi, kas ir piemērojami valsts pirmstiesas izmeklēšanas laikā un kas būtībā ir izklāstīti Procesuālajā kodeksā.
- Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, cita starpā ir īstenots ar aktu (2015:96) par brīvības atņemšanas sodu atzīšanu un izpildi Eiropas Savienībā. Saskaņā ar šo aktu Tiesu jautājumu likumu (1996:242) piemēro tiesvedībām, kurās tiesas sēde notiek saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu.
- Padomes Pamatlēmums 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, ir cita starpā ieviests ar aktu (2015:650) par probācijas lēmumu atzīšanu un izpildi Eiropas Savienībā. Saskaņā ar šo aktu tiesvedībai, kurā tiesas sēde notiek saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu, piemēro gan Procesuālo kodeksu, gan Tiesu jautājumu likumu (1996–242).
- Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, cita starpā ir īstenots ar aktu (2015:485) par lēmumu par uzraudzības pasākumiem atzīšanu un uzraudzību Eiropas Savienībā. Saskaņā ar šo aktu Procesuālo kodeksu piemēro tiesvedībām, kurās tiesas sēde notiek saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu cita starpā ir īstenota ar aktu (2015:642) par Eiropas aizsardzības rīkojumu. Saskaņā ar šo aktu Tiesu jautājumu likumu (1996:242) piemēro tiesvedībām, kurās tiesas sēde notiek saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu cita starpā ir īstenota ar aktu (2020:968), kurā ietverti noteikumi, kas papildina ES regulu par aktīvu iesaldēšanu un konfiskāciju. Saskaņā ar šo aktu Tiesu jautājumu likumu (1996:242) piemēro tiesvedībām, kurās tiesas sēde notiek saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu.

b)

Lūgumu rīkot videokonferenci tiesā var iesniegt jebkurā laikā pirms tiesas sēdes. Nav prasību attiecībā uz šāda veida pieprasījuma formu. Tādēļ lūgumu tiesā var iesniegt mutvārdos, rakstveidā vai elektroniski. Tiesa par pieprasījumu parasti savlaicīgi lemj pirms tiesas sēdes, bet tiesību aktos nav noteikti termiņi. Tiesas lēmumu par to, kā personai jāpiedalās sēdē, nevar apstrīdēt tiesvedības gaitā, bet tikai saistībā ar galīgo nolēmumu lietā.

c)

Katrā konkrētajā gadījumā pusēm tiek sniegta informācija par to, kā notiks videokonference. Tiesa ir atbildīga arī par personas, kas piedalās ar videokonferences palīdzību, informēšanu par to, kā to darīt. Informācija ietver visu, kas personai jāzina, lai izveidotu savienojumu un piedalītos sēdē. Cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem ir iespēja saņemt dzirdes palīgīdzekļus.

d)

Konfidencialitāti garantē ar tehniskiem un praktiskiem pasākumiem atkarībā no lietas apstākļiem. Piemēram, valsts piešķirtais advokāts var atsevišķi apspriesties ar savu klientu, izmantojot savienojumu blakusesošā telpā.

e)

Saskaņā ar tiesību aktiem, ja persona, kura nav sasniegusi 18 gadu vecumu, ar pavēsti tiek uzaicināta uz tiesas sēdi, par pavēsti ir jāinformē jaunieša aizbildnis vai cita persona, kas ir atbildīga par jaunieša aprūpi un audzināšanu, ja vien nav īpašu iemeslu to nedarīt. Šādi īpaši iemesli var būt, piemēram, tas, ka aizbildņa informēšana var tikt uzskatīta par kaitējošāku jaunietim nekā neinformēšana vai ka paziņošana aizbildnim acīmredzami nepildītu nekādu uzdevumu. Līdzīgs pienākums informēt aizbildni attiecas uz kriminālprocesu, kad jaunietis ar pavēsti uzaicināts tāpēc, ka viņš ir apsūdzēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Pienākums informēt aizbildņus un citas personas ir spēkā neatkarīgi no tā, kā tiesas sēde notiek, tostarp tad, ja tā notiek, izmantojot videokonferenci.

f)

Audioierakstus un videoierakstus par visām tiesas sēdēm veic tā, lai tos varētu atskaņot augstākas instances tiesās, ja lieta tiek pārsūdzēta (Procesuālā kodeksa 6. nodaļas 6. pants). Tā kā tiesas sēdes tiek ierakstītas, personām, kas tajās piedalās, parasti nav jāierodas augstākas instances tiesā, lai no jauna sniegtu liecību. Audiodatne ir publisks dokuments, ko pēc pieprasījuma var darīt pieejamu sabiedrībai, ja nav nepieciešams ievērot konfidencialitāti. Videodatne netiek darīta publiski pieejama. Pēc tam, kad lietā ir pieņemts nolēmums, videomateriāli tiek iznīcināti. Noteikumi par tiesas sēžu ierakstīšanu attiecas arī uz pārrobežu lietām.

g)

Lēmumu par dalību ar videokonferences palīdzību var pārsūdzēt saistībā ar galīgo nolēmumu vai spriedumu visos procesos saistībā ar pamatlēmumiem 2008/909/TI, 2008/947/TI, 2009/829/TI, Direktīvu 2011/99/ES un Regulu (ES) 2018/1805. Pārsūdzības kontekstā apsūdzētā, aizdomās turētā, notiesātā vai skartā persona saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1805 var apgalvot, ka ir pārkāptas tās tiesības saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu. Ja tiesa piekrīt novērtējumam, tā var grozīt lēmumu par labu sūdzības iesniedzējam, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai zemākas instances tiesā vai rīkot jaunu tiesas sēdi, lai labotu zemākas instances tiesas pieļauto kļūdu.

Prokurors var izdot rīkojumu par tiesas sēdi saskaņā ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu Pamatlēmumā 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi. Prokurora rīcību un nepareizus lēmumus pirmstiesas izmeklēšanā var pārskatīt Zviedrijas prokuratūras iestādes uzraudzības darbību ietvaros. Pamata tiesas sēdēs Zviedrijā tās tiesas piemēro pierādījumu brīvas novērtēšanas principu (Tiesu procesa kodeksa 35. nodaļas 1. pants). Tādējādi saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem parasti ir pieļaujami visi pierādījumu veidi. Tas, ka, piemēram, pierādījumi ir iegūti, pārkāpjot kādu konkrētu tiesību normu, principā neliedz tos iesniegt tiesvedības gaitā. Ja, veicot pierādījumu brīvu izvērtēšanu, tiesa konstatē iemeslus, kas liek apšaubīt veidu, kādā pierādījumi ir iegūti, tiesa var uzskatīt, ka informācijai ir maza pierādījuma vērtība vai tās nav vispār. Ir iespējams arī piešķirt kompensāciju par pārkāpumu, kura rezultātā pierādījumi tika iegūti nelikumīgi, piemēram, samazināt sodu. Tāpēc informācijai, kas iegūta, pārkāpjot Digitalizācijas regulas 6. pantu, var būt maza pierādījuma vērtība vai nebūt nekādas vērtības, vai arī tā var izraisīt soda samazināšanu.

Ja ir pārkāptas personas tiesības saskaņā ar Digitalizācijas regulas 6. pantu, tā var pieprasīt kaitējuma atlīdzību par oficiālo pilnvaru nepareizu īstenošanu (sk. Likuma par delikta atbildību (1972:207) 3. pantu).

h)

Pieejamie videokonferenču rīki ir *Cisco* un *Mividas*.

Sīkāka informācija ir pieejama [Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē](#).

i)

Vispārīga informācija par to, kā piedalīties, izmantojot audioierakstus un videoierakstus, ir pieejama Zviedrijas tiesu tīmekļvietnē (domstol.se). Par sīki izstrādātiem praktiskiem pasākumiem katrā lietā ir atbildīga kompetentā tiesa. Tiesa ir atbildīga arī par personas, kas piedalās ar videokonferences palīdzību, informēšanu par to, kā to darīt. Informācija ietver visu, kas personai jāzina, lai izveidotu savienojumu un piedalītos sēdē.

j)

Nav piekļuves runas pārvēršanas tekstā tehnoloģijai.

k-m)

Procesuālie noteikumi, kas piemērojami personai, kura piedalās tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, ir tādi paši kā tie, kas būtu piemērojami, ja šī persona būtu fiziski ieradusies tiesas zālē. Papildu informācija sk. a) punktā.

n)

Videokonferenču datplūsmu, videokonferenču infrastruktūru un videokonferenču sistēmas cita starpā aizsargā šifrēšana un ugunsdrošība.

c) Procesuālās maksas civillietās un komercietās

Informācija par tiesas izdevumiem ir izklāstīta Rīkojumā (1987:452) par vispārējās jurisdikcijas tiesu izmaksām. Informāciju par maksām, ko iekasē citas iestādes, vajadzības gadījumā skatiet turpmākajos punktos.

Eiropas maksājuma rīkojums

Lietās, ko izskata saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, pieteikuma maksa ir 300 SEK, Rīkojuma (1992:1094) par maksām Zviedrijas izpildes iestādē (FAK) 1. pants. Pieteikuma iesniedzējam pieteikuma maksa jāmaksā avansā, Likuma par Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (2008:879) 5. pants. Ja izsniegšanu veic citā ES valstī, šī cita valsts dažos gadījumos var iekasēt maksu par izsniegšanu. Maksu maksā pieteikuma iesniedzējs.

Lietās par bankas konta informācijas iegūšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 655/2014, ar ko izveido Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civillietās un komercietās, tiek iekasēta maksa 300 SEK, FAK 17. pants.

Eiropas procedūra maza apmēra prasībām

Maza apmēra prasību procedūrai tiek piemērota viena pieteikuma maksa, kas jāmaksā, iesniedzot pieteikumu tiesā. Citas maksas procedūrai un procesuālajiem pasākumiem netiek piemērotas. Procedūras kopējā summa ir pieteikuma maksa, kas pēc 2014. gada 1. jūlija ir 900 SEK (Rīkojuma (1987:452) par vispārējās jurisdikcijas tiesu honorāriem pielikums).

Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojums

Noteikumi par tiesas izmaksām ir paredzēti Rīkojumā (1987:452) par vispārējās jurisdikcijas tiesu izmaksām. Maksa par pieteikumu Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumam ir 2800 SEK. Maksa jāsamaksā, iesniedzot pieteikumu tiesā.

Mantošanas regula

Zviedrijas nodokļu aģentūra saskaņā ar Rīkojuma (2015:422) 2. pantu, kurā ietverti noteikumi, kas papildina ES Mantošanas regulu, un Rīkojuma (1992:191) 10. pantu par maksām iekasē šādas maksas:

- pieteikums mantošanas apliecības saņemšanai – pieteikuma maksa 1660 SEK;
- pieteikums jaunas apliecinātas mantošanas apliecības kopijas vai jau izdotas mantošanas apliecības saņemšanai – pieteikuma maksa 320 SEK;
- pieteikums mantošanas apliecības apliecinātas kopijas derīguma termiņa pagarināšanai – pieteikuma maksa 320 SEK.

Citas prasības

Saistībā ar citām regulām, t. i., Maksātspējas regulu, regulām par laulāto mantiskajām attiecībām, regulu "Brisele II" un Uzturēšanas saistību regulu, nav noteiktas nekādas maksas.

Zviedrijas izpildes iestādes maksas par izpildes panākšanu

Parādu piedziņas lietās un citās izpildes lietās pamatmaksā ir 600 SEK, FAK 5. un 6. pants. Atsevišķos apķīlāšanas gadījumos pamatmaksā tiek iekasēta par katru lietas gadu.

Kustamā īpašuma piespiedu pārdošanas gadījumā tiek iekasēta pārdošanas maksā. Pārdošanas maksā ir 4 % no pirkuma cenas, FAK 11. pants.

Nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanas gadījumā tiek iekasēta sagatavošanas un pārdošanas maksā.

Sagatavošanas maksā ir 1 % no īpašuma novērtētās vērtības. Pārdošanas maksā ir 4 % no pirkuma cenas. Sagatavošanas maksas un pārdošanas maksas summa nedrīkst būt mazāka par 20 % vai lielāka par 150 % no pamatcenas, FAK 12. pants.

Saskaņā ar FAK 13. pantu īpaša maksā tiek iekasēta, ja pasākums ir saistīts ar īpašām izmaksām valstij. Maksā ir tāda pati kā izmaksas. Piemēram, īpaša maksā var būt maksā par uzglabāšanu pēc izlikšanas. Par valsts izmaksām, piemēram, par dokumentu izsniegšanu vai par tulkiem, netiek iekasēta īpaša maksā (FAK 14. pants).

Par maksām citos gadījumos sk. FAK 17. pantu.

Pieteikuma iesniedzēja atbildība par izmaksu segšanu

Parasti Zviedrijas izpildes iestāde prasa atbildētājam/parādniekam segt izmaksas. Ja nav iespējams pieprasīt izmaksu segšanu no atbildētāja/parādnieka, pieteikuma iesniedzējs parasti ir atbildīgs par izmaksām, sk. Izpildes kodeksa 17. nodaļas 2.–4. pantu.

Lietās par uzturlīdzekļu apķīlāšanu un kaitējumu, kas radies noziedzīga nodarījuma rezultātā, pieteikuma iesniedzējs nav atbildīgs par izpildes izmaksām, sk. Izpildes kodeksa 17. nodaļas 3. panta otro daļu un 7. nodaļas 14. panta 1. un 4. punktu.

Zviedrijas izpildes iestāde var prasīt pieteikuma iesniedzējam samaksāt maksu avansā, sk. Izpildes kodeksa 17. nodaļas 5. pantu un FAK 4. panta pirmo un otro daļu.

d) Elektroniski maksāšanas veidi

Saskaņā ar Rīkojumu (1987:452) par vispārējās jurisdikcijas tiesu maksām ir divi alternatīvi veidi, kā samaksāt pieteikuma iesniegšanas maksu. Viens no tiem ir debetkarte/kredītkarte, bet otrs – samaksa uz Zviedrijas tiesu bankas žiro kontu. Abi maksāšanas veidi ir pieejami Zviedrijas tiesu [tīmekļvietnē](#). Maksājumus ar debetkarti/kredītkarti var veikt ārpus Zviedrijas. Arī informācija par IBAN un BIC ir pieejama maksājumu pakalpojumā izveidotajos maksājumu dokumentos. Izmantojot šo informāciju, ārvalstnieki var veikt maksājumus Zviedrijas tiesām. Attiecībā uz debetkartēm/kredītkartēm nepieciešamo informāciju var atrast maksājumu pakalpojumā. Kad ir veikts maksājums, maksājuma pakalpojuma sniedzējs izveido bankas žiro un maksājuma atsauces informāciju.

Zviedrijas nodokļu aģentūra piedāvā iespēju veikt elektroniskus bankas pārrobežu maksājumus, piemēram, par Eiropas mantošanas apliecību. Informācija par šāda veida maksājumiem ir pieejama Zviedrijas nodokļu aģentūras [tīmekļvietnē](#).

Zviedrijas izpildes iestāde piedāvā iespēju veikt elektroniskus banku pārrobežu maksājumus. Informācija par šāda veida maksājumiem ir pieejama Zviedrijas izpildes iestādes [tīmekļvietnē](#).

17. panta 2. punkts. Paziņojums par decentralizētās IT sistēmas agrīnu izmantošanu

Zviedrija nav gatava sākt agrīni izmantot decentralizēto sistēmu Digitalizācijas regulā paredzētās sadarbības ietvaros.

17. panta 2. punkts. Paziņojums par videokonferenču agrīnu izmantošanu civillietās un komercietās

Zviedrija nav gatava agrīni sākt piemērot Digitalizācijas regulas 5. pantu.

17. panta 2. punkts. Paziņojums par videokonferenču agrīnu izmantošanu krimināllietās

Zviedrija nav gatava agrīni sākt piemērot Digitalizācijas regulas 6. pantu.

■ Lapa atjaunināta: 10/04/2026

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.